

## Лист ДФС від 31.03.2017 №6611/6/99-99-15-02-02-15

Державна фіскальна служба України розглянула листи щодо підготовки документації з трансфертного ціноутворення та, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

До податкових різниць, які коригують фінансовий результат до оподаткування, належать різниці, що виникають по операціях з нерезидентами із нарахування роялті.

Так, згідно з п.п. 140.5.7 п. 140.5 ст. 140 Кодексу у редакції, чинній до 01.01.2017, фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується на суму витрат по нарахуванню роялті у повному обсязі, якщо роялті нараховані на користь, зокрема, нерезидентів, що зареєстровані у державах (на територіях), зазначених у п.п. 39.2.1.2 п. 39.2 ст. 39 Кодексу.

Вимоги п.п. 140.5.7 п. 140.5 ст. 140 Кодексу можуть не застосовуватися платником податку, зокрема, якщо операція не є контрольованою та сума роялті підтверджується платником податків за правилами звичайних цін відповідно до процедури, встановленої ст. 39 Кодексу, але без подання звіту.

Для цілей нарахування податку на прибуток підприємств у 2016 році контрольованими операціями є господарські операції, якщо одночасно виконуються такі умови:

річний дохід платника податків від будь-якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 50 млн. гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік;

обсяг таких господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 5 млн. гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік (п.п. 39.2.1.7 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу у редакції, чинній до 01.01.2017).

Згідно з п.п. 140.5.6 п. 140.5 ст. 140 Кодексу у редакції, чинній з 01.01.2017, фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується на суму витрат із нарахування роялті (крім операцій, визнаних контрольованими відповідно до ст. 39 Кодексу) на користь нерезидента (у тому числі нерезидента, зареєстрованого у державах (на територіях), зазначених у п.п. 39.2.1.2 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу), що перевищує суму доходів від роялті, збільшену на 4 відсотки чистого доходу від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за даними фінансової звітності за рік, що передує звітному.

Вимоги п.п. 140.5.6 п. 140.5 ст. 140 Кодексу не застосовуються платником податку, якщо операція не є контрольованою та сума таких витрат підтверджується платником податку за цінами, визначеними за принципом «витягнутої руки», відповідно до процедури, встановленої ст. 39 Кодексу, але без подання звіту.

Для цілей нарахування податку на прибуток підприємств у 2017 році контрольованими операціями є господарські операції, якщо одночасно виконуються такі умови:

річний дохід платника податків від будь-якої діяльності, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 150 млн. гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік;

обсяг таких господарських операцій платника податків з кожним контрагентом, визначений за правилами бухгалтерського обліку, перевищує 10 млн. гривень (за вирахуванням непрямих податків) за відповідний податковий (звітний) рік (п.п. 39.2.1.7 п.п. 39.2.1 п. 39.2 ст. 39 Кодексу у редакції, чинній після 01.01.2017).

Для цілей податкового контролю за трансфертним ціноутворенням звітним періодом є календарний рік (п.п. 39.4.1 п. 39.4 ст. 39 Кодексу).

Таким чином, оскільки вартісні критерії контрольованих операцій встановлені в розрахунку на рік, рішення про незбільшення фінансового результату у 2017 році відповідно до п.п. 140.5.6 п. 140.5 ст. 140 Кодексу у редакції, чинній з 01.01.2017, та у 2016 році відповідно до п.п. 140.5.7 п. 140.5 ст. 140 Кодексу у редакції, чинній до 01.01.2017, приймається платником податків, який не здійснював контрольовані операції, лише за підсумками відповідного податкового (звітного) року.

Обґрунтування, що операція не є контрольованою та сума роялті підтверджується платником податків відповідно до процедури, встановленої ст. 39 Кодексу, надається зазначеним вище платником на запит контролюючого органу під час проведення документальної перевірки за звітний період, за підсумками якого платником податку прийнято рішення про незбільшення фінансового результату.